

Arrest

nr. 240 779 van 14 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DURAN RODRIGUEZ
Kattebrug 9
9140 Temse

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VAN LEUVENHAEGHE, die *loco* advocaat B. DURAN RODRIGUEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 26 maart 2019 België is binnengekomen, diende op 2 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 januari 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 januari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 02/04/2019
Overdracht CGVS: 11/04/2019*

U had op 20 september 2019, van 14.05 uur tot 17.55 uur, een eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Angélique Martens, was aanwezig van 14.05 uur tot 17.01 uur. U had op 21 oktober 2019, van 13.57 uur tot 17.46 uur, een tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Britt Duran Rodriguez loco meester Angélique Martens, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawadle-clan te behoren. U beweert geboren te zijn op 20 juni 1989 in Iji, district Jowhar, provincie Middle Shabelle, waar u tot uw vertrek woonde met uw moeder, uw halfbroers en halfzus en uw kinderen. U werkte aanvankelijk enkel als landbouwer, maar toen uw vader eind 2015 ziek werd, werkte u ook als veehandelaar tussen Jalalaqsi en Jowhar.

Op een donderdagochtend in januari 2019 werd u tijdens het werk in Hero Lugole tegengehouden door leden van Al-Shabaab. Ze wilden dat u drie miljoen zou betalen om uw veehandel te mogen voeren of ze zouden het vee van u afnemen. U weigerde het geld te betalen en ze namen uw vee in beslag. U keerde hierop terug naar Jalalaqsi en diende daar klacht in bij een soldaat van de overheid, genaamd A.S. Een half uur later vielen de overheidstroepen Al-Shabaab aan en vonden ze uw vee terug. Ze brachten uw dieren terug naar Jalalaqsi en overhandigden ze dezelfde dag aan u. Diezelfde avond werd u gebeld door Al-Shabaab en bedreigden ze u met de dood. U keerde niet terug naar Iji, maar besloot te vluchten. U ging te voet naar uw oom in Beledweyne, waar u twee weken later aankwam. Twee weken daarna werd ook uw oom opgebeld door Al-Shabaab en reisde u met het vliegtuig naar Mogadishu. Daar verbleef u bij verschillende personen, waaronder uw zus H.. Na twee weken in Mogadishu werd u nogmaals opgebeld door Al-Shabaab en besloot u het land te verlaten.

U verliet op 1 augustus 2018 Somalië. U reisde met het vliegtuig op illegale wijze via Dubai en een onbekend land. Hierna reisde u met de trein naar België, waar u op 26 maart 2019 aankwam.

Op 2 april 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door Al-Shabaab.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming geen documenten neer.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Iji, district Jowhar in de provincie Middle Shabelle.

Vooreerst doen uw verklaringen over droogtes sinds 2011 ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf en uw werk in Middle Shabelle. In het eerste persoonlijke onderhoud wordt u gevraagd naar de ergste droogtes waarop u droogtes aangeeft van 2011 tot 2012 en in 2013 (CGVS I, p. 14). Gevraagd wanneer u als veehandelaar begon zegt u – op 20 september 2019 – dat het “sinds vier jaar” was (CGVS I, p. 12). U verklaart dat het de afgelopen vier jaar voldoende regende en dat er genoeg producten van de landbouvvelden kwamen (CGVS I, p. 27). Echter, uit informatie blijkt net dat er in 2016 en 2017 een zeer erge droogte heerste. Ook in 2018 en 2019 werd gevreesd voor de gevolgen van een beperkte regenval. Dat u verklaart dat er de afgelopen vier jaar voldoende regen viel maakt uw verbleef in Middle Shabelle en uw werk als landbouwer en veehouder in deze periode weinig aannemelijk. In het tweede persoonlijke onderhoud zegt u dan plots dat er in 2016 en 2017 wel een droogte heerste (CGVS II, p. 15). Dat u in het eerste persoonlijke onderhoud verklaart dat het de afgelopen vier jaar voldoende regende en in het tweede persoonlijke onderhoud plots zegt dat er een droogte heerste maakt uw verklaringen, als veehouder en landbouwer, maar weinig doorleefd. U verklaart in het tweede persoonlijke onderhoud het volgende over de droogte van 2016 en 2017: “die droogte heeft eigenlijk de mensen op het platteland getroffen, wij hadden heel veel producten gekregen van onze velden, de meeste mensen waren de mensen op het platteland” (CGVS II, p. 15). Voor een boer en veehouder zijn dergelijke verklaringen over de droogte en de situatie de laatste vier jaar voor uw vertrek geenszins geloofwaardig of doorleefd.

Er kan voorts geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de grote droogte en de daaropvolgende hongersnood van 2011-2012. Uit informatie blijkt dat de droogte van 2011 de ergste is geweest in meerdere decennia. De hongersnood, waaronder in de provincie Middle Shabelle, die hierop volgde doodde 260000 mensen, waarvan de helft kinderen. Vele mensen ontvluchtten de zwaarst getroffen regio's naar Mogadishu of het buitenland. Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de invloed die dat had op uw leven antwoordt u dat het een impact had. Er stond bijna geen water in de rivier, de producten van de landbouvvelden waren op, de grond was en er waren geen bomen meer. Wanneer u daarop gevraagd wordt of de droogte buiten op de natuur ook op u persoonlijk een impact had, geeft u aan dat dit wel degelijk het geval was. Daarop wordt u gevraagd uit te leggen op welke manier dat dan een impact had. Hierop stelt u dat er bijna geen vee was, dat het vee voor je neus stierf en je niets kon doen (CGVS I, p. 14). Hoewel u meermaals de kans werd geboden om meer uitleg te geven over de invloed van deze droogte op uw persoonlijk leven, komt u niet verder dan dergelijke vage verklaringen over de impact op de natuur. Later in het persoonlijk onderhoud wordt u de vraag gesteld hoe u als boer de droogte en hongersnood kon overleven in tegenstelling tot andere mensen. U antwoordt hierop dat u geholpen werd door ngo's vanuit Jalalaqsi en dat Al-Shabaab zich hierbij had neergelegd. Erop gewezen dat die hulp van de ngo's voor iedereen geldt, reageert u dat u maar één maaltijd per dag at, dat jullie niet genoeg voedsel hadden en dat er veel mensen zijn omgekomen (CGVS I, p. 27). Deze verklaringen zijn echter uiterst vaag en u legt hierin niet uit op welke manier u, in tegenstelling tot vele anderen, de droogte kon doorkomen.

Bovendien legt u over de aanwezigheid van de ngo's tijdens de droogte van 2011 incoherente verklaringen af. Gevraagd welke ngo's jullie hielpen zegt u louter dat iedereen die iets uitdeelde “ngo” werd genoemd (CGVS II, p. 16). Gevraagd of u daadwerkelijk niet weet hoe de ngo's werden genoemd die jullie hielpen de droogte en de hongersnood te overleven zegt u opnieuw dat jullie alle mensen die iets uitdeelden “ngo” noemden (CGVS II, p. 16).

Later in het interview zegt u dan plots dat deze ngo Khayriyad heette (CGVS II, p. 17). Dergelijke verklaringen zijn weinig coherent en doen verder twifelen aan uw verklaringen over de droogte van 2011.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vermeldt u verder dat u werd geholpen door ngo's en dat Al-Shabaab zich hierbij had neergelegd (CGVS I, p. 27). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat er ngo's kwamen tijdens de droogte van 2011 om voedsel te brengen (CGVS II, p.14). Verder in het tweede gehoor wordt u daarop gevraagd hoe Al-Shabaab stond tegenover die hulp, waar u op reageert dat ze dat heel erg vinden en tegen hen vechten. Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat u eerder in het persoonlijk onderhoud verklaart dat ngo's kwamen om voedsel te brengen, reageert u dat u eerder hebt verklaard dat Al-Shabaab had vrijgegeven dat de ngo's hulp konden bieden, maar dat dat niet klopt, want het mocht niet van AS. U verklaart verder dat er wel voedsel werd uitgedeeld door de ngo Khayriyad en dat u zich had vergist met de hulp die in 2006 geboden werd, toen jullie hulp kregen van een ngo met een vrachtwagen. U wordt er vervolgens op gewezen dat het in beide gevallen duidelijk over de droogte van 2011 ging en u wordt gevraagd waarom u over 2006 begint. U antwoordt dat dit klopt en dat u zich heeft vergist (CGVS II, p. 17). Deze uitleg biedt echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt op dit punt. Er is namelijk op geen enkel moment een vraag gesteld over een droogte in 2006 en het was in beide gevallen duidelijk dat er gevraagd werd naar de droogte in 2011.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u opnieuw gevraagd hoe u die droogte in 2011 had overleefd en wordt u expliciet gevraagd meer details te geven over het leven in die periode. U herhaalt hierop dat er ngo's kwamen en voegt toe dat jullie nog voedsel hadden dat jullie hadden bewaard. Er wordt u nogmaals de vraag gesteld meer te vertellen over uw persoonlijke situatie in die periode. Hierop stelt u dat veel mensen problemen hadden, dat het droog was, dat er geen gras meer was en dat de mensen van het platteland waren weggevlucht uit hun plaats. U voegt eraan toe dat u werd gered doordat jullie een generator hadden aan de rivier, die ervoor zorgden dat jullie het weinige water uit de rivier op de velden konden gebruiken, maar dat jullie dan nog niet voldoende konden eten (CGVS II, p. 13-14). Het eerste deel van uw antwoord is erg vaag. Het is bovendien opmerkelijk dat u pas op dit moment aangeeft dat er een generator was aan de rivier die u redde van de droogte, aangezien u zowel tijdens het eerste persoonlijk onderhoud als eerder in het tweede persoonlijk onderhoud al gevraagd werd om uw persoonlijke situatie te beschrijven en aan te geven op welke manier u, in tegenstelling tot vele anderen, de droogte kon overleven. Over het algemeen blijven uw verklaringen over de droogte van 2011 en de omstandigheden waarin u, als landbouwer, en de andere inwoners van het dorp konden overleven dus erg op de oppervlakte en maakt u onvoldoende duidelijk hoe u deze periode bent doorgekomen.

Verder legt u foutieve verklaringen af over de brug in Jalalaqsi. U geeft aan dat er in Jalalaqsi, de stad waar u op regelmatige basis kwam voor uw veehandel, een brug over de rivier was op de grote weg door de stad (CGVS II, p. 4). U wordt daarop gevraagd die brug te beschrijven. U stelt hierop dat het een grote brug is, gemaakt van ijzer. Wanneer u naar de kleur van de brug wordt gevraagd, antwoordt u opnieuw dat hij is gemaakt van ijzer, en zegt u dat het een beetje oud is geworden. U stelt verder dat het te vergelijken is met de grijze tafelpoot in het gehoorlokaal (CGVS II, p. 5-6). Uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt echter dat deze brug ten laatste op 30 januari 2018 blauw werd geschilderd. Het is opmerkelijk dat u hierover niets vermeldt wanneer u expliciet gevraagd wordt naar de kleur van de brug, aangezien u voor uw werk naar Jalalaqsi ging en deze brug gebruikte (CGVS I, p. 11).

Voorts situeert u enkele plaatsen in de omgeving van Iji aan de verkeerde kant van de rivier. De nabijgelegen stad Mahaday situeert u aan de overzijde van de rivier hoewel uit de informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat deze aan dezelfde zijde van de rivier ligt als uw dorp (CGVS II, p. 7). U geeft nochtans een wegbeschrijving langs de rivier van uw dorp naar de stad Mahaday (CGVS II, p. 7). Dat u niet weet dat u de rivier niet dient over te steken om de stad te bereiken is opmerkelijk. Ook het dorp Hurway – onderweg naar Mahaday – situeert u aan de andere kant van de rivier (CGVS II, p. 6). Uit satellietbeelden blijkt dat dit aan de kant van Iji ligt. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud schrijft u voorts zelf nog een lijst dorpen op tussen Iji en Jalalaqsi en stelt u dat deze allemaal langs de rivier liggen. Een van deze dorpen is Afgooye. Er wordt hierop bevestiging gevraagd dat deze dorpen aan de kant van Iji liggen en u antwoordt hier bevestigend op (CGVS I, p. 18). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat het dorp Afgooye aan de andere kant van de rivier ligt ten opzichte van Iji/Eji. Over het dorp Bulu Cali legt u voorts tegenstrijdige verklaringen af. Eerst benoemt u dit als een van de dorpen die aan de rivier liggen op weg naar Jalalaqsi (CGVS I, p. 18). Later zegt u echter expliciet dat dit dorp niet aan de rivier ligt (CGVS I, p. 18). U zegt er dan nog bij dat er twee wegen zijn vanuit uw dorp, een weg langs de rivier en een weg door de bossen, en zegt dan dat men de weg door de bossen moet nemen om naar Bulu Cali te gaan (CGVS I, p. 18).

Uit informatie blijkt echter dat Bulo Cali wel degelijk aan de rivier ligt. Voor iemand die volgens zijn verklaringen de laatste jaren zoveel reisde in zijn regio zijn deze vaststellingen opmerkelijk.

U beweert verder dat de troepen van AMISOM die aanwezig zijn in Jowhar, een andere stad waar u voor uw werk als veehandelaar regelmatig kwam, Oegandezen zijn (CGVS I, p. 19). Uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt echter dat in Jowhar Burundese troepen aanwezig zijn. Over de troepen in Mahaday zegt u dat zij van het Somalische leger zijn (CGVS I, p. 19). Echter, ook in Mahaday ligt een AMISOM-basis met Burundese troepen.

Er kan ook nog opgemerkt worden dat u de prijs van kamelenmelk volkomen verkeert inschat. U verklaart dat een liter kamelenmelk 4000 of 5000 shilling kost (CGVS II, p. 11). Uit informatie blijkt dat een liter kamelenmelk meer dan 23.000 shilling per liter kost. Het gemiddelde van 2014 tot 2018 bedroeg bijna 20.000 shilling. Een dergelijke onderschatting van de prijs van kamelenmelk voor een handelaar in melkvee doet verder twijfelen aan uw herkomst en verblijf in Zuid- en Centraal-Somalië.

Ook over uw financiële situatie als boer en veehouder in een regio die al tien jaar door droogte en beperkte regenval wordt bedreigd zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Zo begon u vier jaar voor het persoonlijk onderhoud in september 2019 als veehouder met vijftig geiten en schapen (CGVS I, p. 12 en 17, vragenlijst CGVS, vraag 5). Gevraagd hoe u deze dieren kon kopen zegt u dat dit van de opbrengsten van de landbouw is en dat uw vader ook hielp (CGVS I, p. 27). Gezien u en uw vader louter op de landbouwgronden werkten en u zegt dat er een droogte heerste in 2011, 2012 en 2013 is het zeer opmerkelijk dat jullie in 2015 plots vijftig dieren konden kopen met de landbouwopbrengst (CGVS I, p. 5, 10 en 11). U verklaart dat de prijs van een dier gemiddeld 800.000 tot 900.000 shilling bedroeg (CGVS II, p. 19). Dit betekent dat u 42.500.00 shilling – omgerekend met de marktprijs van een dollar in die periode bijna 2000 dollar – kon spenderen aan deze dieren. U wordt gewezen op de moeilijke periode die jullie meemaakten vanwege de droogtes de voorbije jaren en nogmaals gevraagd hoe u aan een dergelijk startkapitaal kon geraken, maar u zegt opnieuw louter dat u geld van uw vader kreeg en verwijst verder opnieuw naar de opbrengsten van de landbouwgrond (CGVS II, p. 19). U zou zelfs niets hebben moeten verkopen om aan dit kapitaal te geraken. Het zou allemaal van uw vader en van de landbouw gekomen zijn (CGVS I, p. 5, 13 en 18 en CGVS II, p. 19). Gevraagd waar het geld van uw vader vandaan kwam zegt u louter dat hij dit gespaard had als boer (CGVS II, p. 19). Gezien uw vader ook slechts werkte op dezelfde velden en bovendien reeds enige tijd ziek was in die periode zijn uw verklaringen over hoe u aan dat startkapitaal kwam, ondanks de voorgaande jaren van droogte, niet geloofwaardig (CGVS I, p. 5, 13 en 18).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Iji in het district Jowhar gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Iji heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de persoonlijke onderhouden voor het CGVS dd. 20.09.2019 en 21.10.2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens uw gehoor uitdrukkelijk op gewezen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering boer en veehouder te zijn in de regio van Iji (CGVS II, p. 20). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, de door u aangehaalde problemen ook niet geloofwaardig zijn. U hield echter vast aan uw verklaringen steeds in Iji te hebben gewoond. (CGVS II, p. 20-21)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hij benadrukt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest voor zijn leven, gezien de doodsb bedreigingen geuit door Al-Shabaab. Verder betwist hij de motieven van de bestreden beslissing als volgt:

“Verzoeker spreekt meer over de droogte van 2011-2013 omdat deze voor hem van grotere invloed is geweest dan deze in 2016-2017. Vlak voor het einde van het jaar 2015 waren er veel overstromingen in de streek waar verzoeker woont zodanig dat ze minder last hadden van de daarop volgende drogere periodes. Er was nl. veel stock. Het aanwezige water ten gevolge van de overstromingen werd ook opgeslagen in een soort van reservoir (piassensysteem). In de loop van 2016 was er opnieuw nog eens een overstroming zodanig dat de periode van droogte kon overbrugd worden.

Verzoeker geeft in zijn verhoor niet heel uitgebreid de reden aan van de invloed van de droogte op zijn leven, ingevolge het feit dat hij heel lang zelf niet verantwoordelijk was en hierin geen beslissingen nam. Het was zijn vader die de zaken runde en de beslissingen nam. Verzoeker geeft wel aan dat zij beroep konden doen op een generator, vele gezinnen uit de streek maken hiervan gebruik, dus het is als dusdanig niet iets heel speciaals dat verzoeker dacht te moeten vernoemen. De gezinnen die dit niet hadden, bv. de burens van verzoeker mochten hier toch mee gebruik van maken mits zij voor de benzine zorgde die de generator deed draaien.

Aangaande de ngo's, daar stelt verzoeker dat iedereen die hulp bood als ngo werd aanzien. Hij maakt wel gewag van de organisatie Khayriyat omdat dat volgens hem de enige organisatie is welke werd gedoogd door Al Shabaab. Verzoeker denkt dat de reden hiertoe het feit is dat Khayriyat betekent 'iemand die hulp biedt aan mensen die het nodig hebben' omwille van de naam van de organisatie zou Al Shabaab deze anders benaderen dan de (overige) ngo's die in de regio actief zijn.

De verklaringen van verzoeker omtrent de kleur van de brug zijn niet als dusdanig fout. Hij stelt dat deze een ijzerkleur heeft en een verouderde look heeft. Uit de gegevens van het dossier zou blijken dat deze op 30 januari 2018 blauw werd geschilderd. Verzoeker bevestigt dat dit kan. De brug zou immers al meerdere malen herschilderd zijn geweest. Enkele plaatselijke jongeren zouden hiervoor instaan maar de kleur gaat er heel snel terug af en blijft er in zijn totaliteit maar een dikke 2 maand goed zichtbaar op.

Verzoeker situeert het dorp Mahaday wel degelijk aan dezelfde kan van de rivier als Iji, de wegbeschrijving loopt inderdaad langs de rivier, maar er werd dan verkeerdelijk geconcludeerd dat verzoeker het dorp aan de overkant van de rivier situeert. Het dorp Afgooye ligt aan beide kanten van de rivier, net zoals Jalalaqsi en Bukurale, dus er is geen zelfde of overkant dan Iji van toepassing voor deze dorpen.

Aangaande de troepen van Amisom in Jowhar, stelt verzoeker inderdaad dat dit volgens hem Oegandese troepen zijn. Gezien verzoeker zelf nooit rechtstreeks met deze troepen contact heeft gehad gaat hij hiervoor voort op hetgeen de ronde doet. De nomaden classificeren alles wat van de buurlanden afkomstig is als 'Oegandees' het kan dus best dit in de praktijk Burundese troepen zijn.

De prijs van kamelenmelk is volgens verzoeker 1 koombo waard, en een komboo heeft een waarde van 5000 shilling. Verkeerdelijk werd hier een koombo verward met 1 liter. Een liter is ongeveer gelijk aan 3 koombo. In die zin schat verzoeker de prijs dus op 15 000 shilling voor 1 liter, hetgeen wel grenst aan het gemiddelde van bijna 20 000 shilling in de jaren 2014-2018.

Verzoeker stelt dat na de droogte in 2011 nog een 70tal dieren van het vee in leven waren, waarbij er 5 werden bijgekocht. Het geld voor de aankoop van dit vee (reeds in 2015) was afkomstig van een goeie oogst het jaar voordien, waarbij er veel maïs werd verkocht op de markt.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen over (i) droogtes sinds 2011, (ii) de droogte en hongersnood van 2011-2012, (iii) de aanwezigheid van ngo's en hun relatie met Al-Shabaab tijdens de droogte van 2011, (iv) het bestaan van een generator tijdens de droogte van 2011, (v) de kleur van de brug in Jalalaqsi, (vi) de plaatsen in de omgeving van Iji en hun kant aan de rivier, (vii) de troepen van AMISOM, (viii) de prijs van kamelenmelk, (ix) zijn financiële situatie als boer en veehouder vaag, lacunair, incorrect, inconsistent, niet-doorleefd en ongeloofwaardig zijn. De Raad is van oordeel dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit Jilib ernstig ondergraven.

De bestreden beslissing oordeelde vooreerst op pertinente en correcte wijze dat:

“Vooreerst doen uw verklaringen over droogtes sinds 2011 ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf en uw werk in Middle Shabelle. In het eerste persoonlijke onderhoud wordt u gevraagd naar de ergste droogtes waarop u droogtes aangeeft van 2011 tot 2012 en in 2013 (CGVS I, p. 14). Gevraagd wanneer u als veehandelaar begon zegt u – op 20 september 2019 – dat het “sinds vier jaar” was (CGVS I, p. 12). U verklaart dat het de afgelopen vier jaar voldoende regende en dat er genoeg producten van de landbouvvelden kwamen (CGVS I, p. 27). Echter, uit informatie blijkt net dat er in 2016 en 2017 een zeer erge droogte heerste. Ook in 2018 en 2019 werd gevreesd voor de gevolgen van een beperkte regenval. Dat u verklaart dat er de afgelopen vier jaar voldoende regen viel maakt uw verblijf in Middle Shabelle en uw werk als landbouwer en veehouder in deze periode weinig aannemelijk. In het tweede persoonlijke onderhoud zegt u dan plots dat er in 2016 en 2017 wel een droogte heerste (CGVS II, p. 15). Dat u in het eerste persoonlijke onderhoud verklaart dat het de afgelopen vier jaar voldoende regende en in het tweede persoonlijke onderhoud plots zegt dat er een droogte heerste maakt uw verklaringen, als veehouder en landbouwer, maar weinig doorleefd. U verklaart in het tweede persoonlijke onderhoud het volgende over de droogte van 2016 en 2017: “die droogte heeft eigenlijk de mensen op het platteland getroffen, wij hadden heel veel producten gekregen van onze velden, de meeste mensen waren de mensen op het platteland” (CGVS II, p. 15). Voor een boer en veehouder zijn dergelijke verklaringen over de droogte en de situatie de laatste vier jaar voor uw vertrek geenszins geloofwaardig of doorleefd.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij meer spreekt over de droogte van 2011 dan over de droogte in 2016 omdat deze laatste minder invloed op hem had, nu er in 2015 en 2016 overstromingen plaatsvonden die ertoe geleid hebben dat er meer stock was en het aanwezige water werd opgeslagen in een soort van reservoir. De Raad merkt evenwel op dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de vaststelling van de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud meermaals verklaarde dat er de laatste vier jaar voor zijn vertrek uit Somalië genoeg regen viel (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 27), hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2016-2017 een droogte heerste die hard toesloeg in Zuid- en Centraal Somalië. De situatie, zeker voor families die steunen op landbouw, en de voedselschaarste was zo erg in Somalië dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp. Ook in 2018-2019 werd de regio opnieuw getroffen door voedselschaarste ten gevolge van de droogte (Landeninformatie, stuk 17, nr. 8). Dat verzoeker, die blijkens zijn verklaringen afhankelijk was van landbouw en veehouderij zou verklaren dat er in de periode tot vier jaar voor zijn vertrek uit Somalië in 2019 genoeg regen viel, is dan ook niet doorleefd en doet reeds afbreuk aan zijn profiel. Bovendien merkte de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud wel verklaarde dat er in 2016-2017 droogte heerste (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14-15), hetgeen niet consistent is met zijn eerdere verklaringen dat er genoeg regen viel in deze periode.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat:

“Er kan voorts geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de grote droogte en de daaropvolgende hongersnood van 2011-2012. Uit informatie blijkt dat de droogte van 2011 de ergste is geweest in meerdere decennia. De hongersnood, waaronder in de provincie Middle Shabelle, die hierop volgde doodde 260000 mensen, waarvan de helft kinderen. Vele mensen ontvluchtten de zwaarst getroffen regio's naar Mogadishu of het buitenland. Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar de invloed die dat had op uw leven antwoordt u dat het een impact had. Er stond bijna geen water in de rivier, de producten van de landbouvvelden waren op, de grond was en er waren geen bomen meer. Wanneer u daarop gevraagd wordt of de droogte buiten op de natuur ook op u persoonlijk een impact had, geeft u aan dat dit wel degelijk het geval was. Daarop wordt u gevraagd uit te leggen op welke manier dat dan een impact had. Hierop stelt u dat er bijna geen vee was, dat het vee voor je neus stierf en je niets kon doen (CGVS I, p. 14). Hoewel u meermaals de kans werd geboden om meer uitleg te geven over de invloed van deze droogte op uw persoonlijk leven, komt u niet verder dan dergelijke vage verklaringen over de impact op de natuur. Later in het persoonlijk onderhoud wordt u de vraag gesteld hoe u als boer de droogte en hongersnood kon overleven in tegenstelling tot andere mensen. U antwoordt hierop dat u geholpen werd door ngo's vanuit Jalalaqsi en dat Al-Shabaab zich hierbij had neergelegd. Erop gewezen dat die hulp van de ngo's voor iedereen geldt, reageert u dat u maar één maaltijd per dag at, dat jullie niet genoeg voedsel hadden en dat er veel mensen zijn omgekomen (CGVS I, p. 27). Deze verklaringen zijn echter uiterst vaag en u legt hierin niet uit op welke manier u, in tegenstelling tot vele anderen, de droogte kon doorkomen.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet uitgebreid de reden van de invloed van de droogte op zijn leven aangaf, gezien zijn vader op dat moment degene was die verantwoordelijk was en beslissingen nam en niet verzoeker.

De Raad wijst er in deze op dat uit verzoekers verklaringen kan blijken dat hij minstens 21 jaar oud was ten tijde van de droogte in 2011, die hard toesloeg in Somalië en waarbij de situatie, zeker voor families

die steunen op landbouw, en de voedselschaarste zo erg was dat dit beschouwd werd als een humanitaire ramp (Landeninformatie, stuk 17, nrs. 1-2). Hij gaf ook aan dat hij in 2003-2004 anderhalf jaar privé-les kon volgen, dat hij toen al "groot" was en zijn eigen leven moest beginnen opbouwen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 10). Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, als 21-jarige die behoort tot een familie van landbouwers en veehouders, doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de invloed van deze periode van extreme droogte op zijn leven en de manier waarop zijn familie deze situatie kon overleven, zelfs indien zijn vader de meeste verantwoordelijkheid nam bij het nemen van beslissingen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift bovendien nog aan dat hij tijdens de procedure verklaarde dat zijn gezin tijdens de droogte van 2011 een beroep kon doen op een generator, doch de Raad merkt op dat de bestreden beslissing hierover terecht oordeelde dat:

"Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u opnieuw gevraagd hoe u die droogte in 2011 had overleefd en wordt u expliciet gevraagd meer details te geven over het leven in die periode. U herhaalt hierop dat er ngo's kwamen en voegt toe dat jullie nog voedsel hadden dat jullie hadden bewaard. Er wordt u nogmaals de vraag gesteld meer te vertellen over uw persoonlijke situatie in die periode. Hierop stelt u dat veel mensen problemen hadden, dat het droog was, dat er geen gras meer was en dat de mensen van het platteland waren weggevlucht uit hun plaats. U voegt eraan toe dat u werd gered doordat jullie een generator hadden aan de rivier, die ervoor zorgden dat jullie het weinige water uit de rivier op de velden konden gebruiken, maar dat jullie dan nog niet voldoende konden eten (CGVS II, p. 13-14). Het eerste deel van uw antwoord is erg vaag. Het is bovendien opmerkelijk dat u pas op dit moment aangeeft dat er een generator was aan de rivier die u redde van de droogte, aangezien u zowel tijdens het eerste persoonlijk onderhoud als eerder in het tweede persoonlijk onderhoud al gevraagd werd om uw persoonlijke situatie te beschrijven en aan te geven op welke manier u, in tegenstelling tot vele anderen, de droogte kon overleven. Over het algemeen blijven uw verklaringen over de droogte van 2011 en de omstandigheden waarin u, als landbouwer, en de andere inwoners van het dorp konden overleven dus erg op de oppervlakte en maakt u onvoldoende duidelijk hoe u deze periode bent doorgekomen."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat veel gezinnen uit de buurt een beroep konden doen op een generator, zodat hij dit niet als iets speciaals beschouwde dat hij moest vermelden. De Raad acht dergelijk verweer echter niet aannemelijk, gezien er andermaal op dient te worden gewezen dat de droogte in 2011 hard toesloeg in Zuid- en Centraal-Somalië en dat de situatie en voedselschaarste er zo erg was dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp, waarbij 260 000 mensen de hongersnood niet overleefden. Van verzoeker kan aldus redelijkerwijze worden verwacht dat hij gedetailleerde en spontane verklaringen aflegt over hoe zijn familie erin slaagde om, in tegenstelling tot anderen, deze periode van extreme droogte in hun regio te overleven. Gezien verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat de generator aan de rivier dermate belangrijk was dat deze zijn familie redde van de droogte (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14), oordeelde de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker deze generator niet eerder zou vermelden tijdens de persoonlijke onderhouds wanneer hem gevraagd werd naar de impact van de droogte in 2011 op zijn persoonlijke situatie.

In de bestreden beslissing werd bovendien nog terecht gesteld dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over de aanwezigheid van ngo's en hun relatie met Al-Shabaab tijdens de droogte van 2011:

"Bovendien legt u over de aanwezigheid van de ngo's tijdens de droogte van 2011 incoherente verklaringen af. Gevraagd welke ngo's jullie hielpen zegt u louter dat iedereen die iets uitdeelde "ngo" werd genoemd (CGVS II, p. 16). Gevraagd of u daadwerkelijk niet weet hoe de ngo's werden genoemd die jullie hielpen de droogte en de hongersnood te overleven zegt u opnieuw dat jullie alle mensen die iets uitdeelden "ngo" noemden (CGVS II, p. 16). Later in het interview zegt u dan plots dat deze ngo Khayriyad heette (CGVS II, p. 17). Dergelijke verklaringen zijn weinig coherent en doen verder twijfelen aan uw verklaringen over de droogte van 2011."

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vermeldt u verder dat u werd geholpen door ngo's en dat Al-Shabaab zich hierbij had neergelegd (CGVS I, p. 27). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat er ngo's kwamen tijdens de droogte van 2011 om voedsel te brengen (CGVS II, p. 14). Verder in het tweede gehoor wordt u daarop gevraagd hoe Al-Shabaab stond tegenover die hulp, waar u op reageert dat ze dat heel erg vinden en tegen hen vechten. Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat u eerder in het persoonlijk onderhoud verklaart dat ngo's kwamen om voedsel te brengen, reageert u dat u eerder hebt verklaard dat Al-Shabaab had vrijgegeven dat de ngo's hulp konden bieden, maar dat dat niet klopt, want het mocht niet van AS."

U verklaart verder dat er wel voedsel werd uitgedeeld door de ngo Khayriyad en dat u zich had vergist met de hulp die in 2006 geboden werd, toen jullie hulp kregen van een ngo met een vrachtwagen."

U wordt er vervolgens op gewezen dat het in beide gevallen duidelijk over de droogte van 2011 ging en u wordt gevraagd waarom u over 2006 begint. U antwoordt dat dit klopt en dat u zich heeft vergist (CGVS II, p. 17). Deze uitleg biedt echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt op dit punt. Er is namelijk op geen enkel moment een vraag gesteld over een droogte in 2006 en het was in beide gevallen duidelijk dat er gevraagd werd naar de droogte in 2011.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat iedereen die hulp bood als ngo werd aanzien doch wel de ngo Kahriyad heeft vermeld, merkt de Raad op dat hij zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, doch dergelijk verweer geenszins volstaat om de vastgestelde inconsistenties in zijn relaas te weerleggen. Verzoeker brengt ook geen enkele informatie bij over de werking van deze ngo's in zijn regio van herkomst. De Raad wijst er in deze verder op dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud meermaals duidelijk werd bevraagd of hij wist welke ngo's kwamen helpen tijdens de droogte van 2011, waarop hij ontwijkend antwoordde dat ze alle mensen die iets uitdeelden ngo's noemden. Indien verzoeker er van op de hoogte is dat de ngo Kahriyad voedsel kwam uitdelen tijdens de droogte in 2011 (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 18), kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze ngo reeds zou vermelden eerder tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer hem gevraagd wordt naar deze ngo's, *quod non*.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift nog stelt dat de ngo Khayriyad de enige hulporganisatie is die werd gedoogd door Al-Shabaab omwille van de betekenis van hun naam, merkt de Raad op dat dit verweer klemmt met zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waar hij verklaarde dat *"AS vocht tegen iedereen die tegen hun waren, dus alle ngo's, alle geschoolde mensen"* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 18), hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen andermaal ondergraaft. De Raad wijst er hoe dan ook op dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de relatie tussen Al-Shabaab en de aanwezige ngo's, gezien hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat Al-Shabaab hun hulp toeliet (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 27), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat dit niet klopt en dat Al-Shabaab hen niet toeliet (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 17).

De Raad treedt, gelet op hetgeen voorafgaat, de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen over de droogte van 2011 vaag en niet-doorleefd zijn, hetgeen erop duidt dat hij deze periode van extreme droogte in zijn regio niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. Deze vaststelling ondergraaft de verklaringen van verzoeker over zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst op ernstige wijze.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog op pertinente en correcte wijze als volgt:

"Verder legt u foutieve verklaringen af over de brug in Jalalaqsi. U geeft aan dat er in Jalalaqsi, de stad waar u op regelmatige basis kwam voor uw veehandel, een brug over de rivier was op de grote weg door de stad (CGVS II, p. 4). U wordt daarop gevraagd die brug te beschrijven. U stelt hierop dat het een grote brug is, gemaakt van ijzer. Wanneer u naar de kleur van de brug wordt gevraagd, antwoordt u opnieuw dat hij is gemaakt van ijzer, en zegt u dat het een beetje oud is geworden. U stelt verder dat het te vergelijken is met de grijze tafelpoot in het gehoorlokaal (CGVS II, p. 5-6). Uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt echter dat deze brug ten laatste op 30 januari 2018 blauw werd geschilderd. Het is opmerkelijk dat u hierover niets vermeldt wanneer u expliciet gevraagd wordt naar de kleur van de brug, aangezien u voor uw werk naar Jalalaqsi ging en deze brug gebruikte (CGVS I, p. 11)."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat het kan dat de brug blauw geschilderd werd omdat deze reeds vele malen geschilderd is geweest doch de kleuren er na twee maanden terug afgaan, merkt de Raad op dat dit een blote bewering en een *post factum* verklaring betreft die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Indien verzoeker, die volgens zijn verklaringen voor zijn werk de brug van Jalalaqsi diende te gebruiken, ervan op de hoogte was dat deze brug vaak wordt geschilderd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud zou vermelden dat de kleur van de brug soms ook blauw is, *quod non*. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers kennis over de brug in Jalalaqsi lacunair is.

In de bestreden beslissing werd verder nog op pertinente en correcte wijze vastgesteld dat:

"Voorts situeert u enkele plaatsen in de omgeving van Iji aan de verkeerde kant van de rivier. De nabijgelegen stad Mahaday situeert u aan de overzijde van de rivier hoewel uit de informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat deze aan dezelfde zijde van de rivier ligt als uw dorp (CGVS II, p. 7). U geeft nochtans een wegbeschrijving langs de rivier van uw dorp naar de stad Mahaday (CGVS II, p. 7). Dat u niet weet dat u de rivier niet dient over te steken om de stad te bereiken is opmerkelijk. Ook het dorp Hurway – onderweg naar Mahaday – situeert u aan de andere kant van de rivier (CGVS II, p. 6).

Uit satellietbeelden blijkt dat dit aan de kant van Iji ligt. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud schrijft u voorts zelf nog een lijst dorpen op tussen Iji en Jalalaqsi en stelt u dat deze allemaal langs de rivier liggen.

Een van deze dorpen is Afgooye. Er wordt hierop bevestiging gevraagd dat deze dorpen aan de kant van Iji liggen en u antwoordt hier bevestigend op (CGVS I, p. 18). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat het dorp Afgooye aan de andere kant van de rivier ligt ten opzichte van Iji/Eji. Over het dorp Bulu Cali legt u voorts tegenstrijdige verklaringen af. Eerst benoemt u dit als een van de dorpen die aan de rivier liggen op weg naar Jalalaqsi (CGVS I, p. 18). Later zegt u echter expliciet dat dit dorp niet aan de rivier ligt (CGVS I, p. 18). U zegt er dan nog bij dat er twee wegen zijn vanuit uw dorp, een weg langs de rivier en een weg door de bossen, en zegt dan dat men de weg door de bossen moet nemen om naar Bulu Cali te gaan (CGVS I, p. 18). Uit informatie blijkt echter dat Bulu Cali wel degelijk aan de rivier ligt. Voor iemand die volgens zijn verklaringen de laatste jaren zoveel reisde in zijn regio zijn deze vaststellingen opmerkelijk.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij het dorp Mahaday wel degelijk aan dezelfde kant van de rivier als Iji heeft gesitueerd, zoals de bestreden beslissing beweert, merkt de Raad op dat dit verweer geen steun vindt in de notities van het tweede persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt immers genoegzaam dat verzoeker verklaarde dat *“Moet je de rivier over om naar Mahaday te gaan? Ja. Dus Mahaday ligt aan de andere kant rivier van Iji? Zuiden zuiden. Oke, maar ik vraag, je hebt de rivier, Iji ligt aan deze kant, Mahaday aan de andere kant? Ja langs de andere kant van de rivier maar richting het zuiden, bijvoorbeeld als je in Mahaday toekomt passeer je eerst langs bossen zoals Awbaale, het ligt tussen Duduble en Mansur, tussen de bossen, op een gegeven moment moet je naar Shaam gaan en voorbij Shaam Mahaday.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7). Verzoeker gaf aldus meermaals duidelijk aan dat het dorp Mahaday aan de andere kant van de rivier dan Iji ligt, hetgeen evenwel niet overeenstemt met de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 8, nrs. 4 en 5) waaruit blijkt dat deze dorpen aan dezelfde kant van de rivier liggen. Dat bepaalde steden of dorpen aan beide kanten van de rivier zouden gesitueerd zijn, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat het dorp Afgoye op weg naar Jalalaqsi wel degelijk aan de andere kant van de rivier is gelegen en niet aan beide kanten.

De bestreden beslissing merkte verder nog terecht op dat:

“U beweert verder dat de troepen van AMISOM die aanwezig zijn in Jowhar, een andere stad waar u voor uw werk als veehandelaar regelmatig kwam, Oegandezen zijn (CGVS I, p. 19). Uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt echter dat in Jowhar Burundese troepen aanwezig zijn. Over de troepen in Mahaday zegt u dat zij van het Somalische leger zijn (CGVS I, p. 19). Echter, ook in Mahaday ligt een AMISOM-basis met Burundese troepen.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift dat hij inderdaad verklaard heeft dat de AMISOM-troepen in Jowhar Oegandezen zijn, omdat de nomaden alles wat van de buurlanden afkomstig is als ‘Oegandees’ benoemen, doch dat het best kan dat het Burundese troepen zijn. De Raad merkt evenwel op dat de blote bewering dat verzoeker alles van de buurlanden ‘Oegandees’ noemt, klemmt met de vaststelling dat verzoeker eerder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had verklaard dat de AMISOM-troepen in Jalalaqsi van Djibouti zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 19), zodat niet kan worden aangenomen dat hij alle AMISOM-troepen als Oegandezen zou beschouwen. Van verzoeker kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan aangeven van welke nationaliteit de AMISOM-troepen aanwezig in Jowhar afkomstig zijn. Verzoekers verweer dat hij geen contact had met deze troepen en zich enkel baseert op *“hetgeen de ronde doet”*, kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling, nu verzoeker verklaarde dat hij voor zijn werk regelmatig in Jowhar kwam (*Ibid.*, p. 11) en aldus wel degelijk kan worden verwacht dat hij zou weten of er correct zou hebben opgevangen dat er Burundese AMISOM-troepen aanwezig zijn.

Verder werd in de bestreden beslissing nog op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

“Er kan ook nog opgemerkt worden dat u de prijs van kamelenmelk volkomen verkeert inschat. U verklaart dat een liter kamelenmelk 4000 of 5000 shilling kost (CGVS II, p. 11). Uit informatie blijkt dat een liter kamelenmelk meer dan 23.000 shilling per liter kost. Het gemiddelde van 2014 tot 2018 bedroeg bijna 20.000 shilling. Een dergelijke onderschatting van de prijs van kamelenmelk voor een handelaar in melkvee doet verder twijfelen aan uw herkomst en verblijf in Zuid- en Centraal-Somalië.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de prijs van kamelenmelk 1 koomboo waard is, hetgeen een waarde heeft van 5000 shilling en dat een liter gelijk is aan drie koombo, zodat verzoeker de prijs op kamelenmelk geschat heeft op 15 000 shilling voor 1 liter, hetgeen wel grenst aan de gemiddelde prijs voor kamelenmelk van bijna 20 000 shilling in de jaren 2014-2018. De Raad wijst erop dat dit een loutere *post factum* bewering betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Uit de notities van het tweede persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker werd gevraagd *“Hoeveel kost een liter kamelenmelk”*, waarop hij louter antwoordde *“5000,4000”* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 10), zonder te preciseren dat dit de prijs voor 1 koombo betrof. Uit niets kan verder blijken dat verzoeker de vraag niet begreep.

Verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Hieruit kan enkel blijken dat verzoeker een dermate onderschatting geeft van de prijs van een liter kamelenmelk, dat dit afbreuk doet aan zijn profiel van landbouwer en veehandelaar afkomstig uit Zuid- en Centraal Somalië.

Ten slotte werd in de bestreden beslissing nog op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

“Ook over uw financiële situatie als boer en veehouder in een regio die al tien jaar door droogte en beperkte regenval wordt bedreigd zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Zo begon u vier jaar voor het persoonlijk onderhoud in september 2019 als veehouder met vijftig geiten en schapen (CGVS I, p. 12 en 17, vragenlijst CGVS, vraag 5). Gevraagd hoe u deze dieren kon kopen zegt u dat dit van de opbrengsten van de landbouw is en dat uw vader ook hielp (CGVS I, p. 27). Gezien u en uw vader louter op de landbouwgronden werkten en u zegt dat er een droogte heerste in 2011, 2012 en 2013 is het zeer opmerkelijk dat jullie in 2015 plots vijftig dieren konden kopen met de landbouwopbrengst (CGVS I, p. 5, 10 en 11). U verklaart dat de prijs van een dier gemiddeld 800.000 tot 900.000 shilling bedroeg (CGVS II, p. 19). Dit betekent dat u 42.500.00 shilling – omgerekend met de marktprijs van een dollar in die periode bijna 2000 dollar – kon spenderen aan deze dieren. U wordt gewezen op de moeilijke periode die jullie meemaakten vanwege de droogtes de voorbije jaren en nogmaals gevraagd hoe u aan een dergelijk startkapitaal kon geraken, maar u zegt opnieuw louter dat u geld van uw vader kreeg en verwijst verder opnieuw naar de opbrengsten van de landbouwgrond (CGVS II, p. 19). U zou zelfs niets hebben moeten verkopen om aan dit kapitaal te geraken. Het zou allemaal van uw vader en van de landbouw gekomen zijn (CGVS I, p. 5, 13 en 18 en CGVS II, p. 19). Gevraagd waar het geld van uw vader vandaan kwam zegt u louter dat hij dit gespaard had als boer (CGVS II, p. 19). Gezien uw vader ook slechts werkte op dezelfde velden en bovendien reeds enige tijd ziek was in die periode zijn uw verklaringen over hoe u aan dat startkapitaal kwam, ondanks de voorgaande jaren van droogte, niet geloofwaardig (CGVS I, p. 5, 13 en 18).”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat er na de droogte van 2011 nog een zeventigtal dieren in leven waren, en dat hij er in 2015 nog vijf bij kon kopen na een goede oogst van maïs het jaar voordien, stelt de Raad vast dat dit verweer klemmt met verzoekers verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds, waar hij stelde dat hij vier jaar voor zijn vertrek uit Somalië in 2019, als veehandelaar begon door vijftig dieren aan te kopen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 12 en 17; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 19). Dat verzoeker thans in zijn verzoekschrift, geheel in tegenstrijd met zijn eerdere verklaringen, zou stellen dat hij reeds in 2011 zeventig dieren in zijn bezit had, doet verder afbreuk aan verzoekers verklaringen inzake zijn profiel als landbouwer en veehandelaar. Het verweer in het verzoekschrift kan dan ook niet worden aangenomen.

Bovenvermelde motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Waar verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat hij een vrees voor vervolging heeft door Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat hij verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het dorp Iji, in het district Jowhar, in de provincie Middle Shabelle in Somalië. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Iji, in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouden en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 20-21).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP